

КОНВАЛІЯ-МАНДРІВНИЦЯ

Тюльпани звикли до мандрів. Їх, знатних голландських кавалерів, усюди радо приймають. Отож гуртами, делегаціями та представницькими об'єднаннями сідають вони в літаки і прямують на схід, на захід, на північ і на південь.

А от конвалії подорожують рідко. Так рідко, що майже ніколи не вибираються зі своїх рідних місцинок. Однак оця одна зібралася. Чекає, уважна й зосереджена, в аеровокзалі Амстердама дозволу зійти на летовище. Хоч мандрувати вона незвична, не тремтить і не в'яне – анітрохи не нервує.

Гадаю, що здогадуюся, чому конвалія така спокійна. У неї немає за душею жодного гріха. Тому їй простіше простого дістатися неба – який би потужний не використовувався в аеропорті сканер, він не виявить жодної плямки в її кришталевій душі. Ні

гострих, ні вибухових предметів. Нічого забороненого. Та й багажу із собою – лише один легенький корінець, в акуратний вузлик загорнений. Він не перевищить дозволену норму. Ніщо її не затримає.

Я бачу назву конвалієвого рейсу і розумію, що вона оселиться в Англії. Загортатиметься в серпанки туманів, ніжна лілія долин. Скромно білітиме в травах, готова віддати розкішні скарби чистого нектару бджолі й поетові. А своїм онучатам мандрівниця видзвонюватиме на ніч казки про понадхмарні замки¹.

¹ Дякую Британській Раді в Україні за грант “Exploratory Visit Grant”, який у травні 2016 року вможливив мою поїздку до міста Лідса, під час якої я й побачила таку несподіванку: живу конвалію, що визирала з рюкзака авіапасажира.